

SANCTUS

Święci i błogosławieni
Październik
Nr XXXIV

bł. Jakub Alojzy de San Vitore – 6 października

Urodził się 12 listopada 1627 roku w Burgos w Hiszpanii; znany jest także jako Diego Alojzy de San Vitores. Był synem szlachcica. Rodzice pragnęli dla niego kariery wojskowego, ale San Vitores wybrał drogę powołania. Mając 13 lat wstąpił do nowicjatu u jezuitów. W 1651 roku wyświęcono go na kapłana. Odznaczał się gorliwością w życiu duchowym i wielkimi zdolnościami. Uważał, że jego powołaniem jest służba wśród nieznaną Chrystusa. W 1660 roku Jakub pożegnał ojczyznę udając się do Meksyku. W 1662 r. dostał się na Filipiny, gdzie pełnił obowiązki magistra nowicjatu, prefekta studiów i profesora teologii, a równocześnie pracował apostołsko wśród tubylców. Następnym przystankiem na jego drodze była wyspa Guam na Marianach. O. San Vitores wykorzystał swoje wpływy na dworze królewskim, aby przekonać króla Filipa IV i królową Marię Annę Austriacką do ustanowienia tam misji i w ten sposób stał się ojcem Kościoła na wyspie. To również on nadał nazwę archipelagowi Marianów - na cześć regentki Hiszpanki Marii Anny i Maryi Dziewicy. 2 kwietnia 1672 roku wódz Guam, Mata'pang, kazał zamordować o. San Vitoresa za ochrztenie swojej córki. **Modlitwa:** Wysłuchaj miłościwie błagania nasze, wszechmogący Boże, a gdy nam pozwalasz mieć ufność w Twoim miłosierdziu, za wstawieniem się błogosławionego Jakuba, Wyznawcy Twojego, daj nam doznać skutków Twojej zwykłej dobroci. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi. Amen.

św. Chrodegang – 3 października

Chrodegang urodził się w 712 roku w Hesse na terenie dzisiejszej Holandii. Pochodził ze szlacheckiej, frankijskiej rodziny, jego matka Landrada sprowokowana była z rodu Robertianów.. Chrodegang młode lata spędził w opactwie benedyktyńskim, gdzie przesiąkł ideałami życia wspólnego. Później, jako szlachcic, trafił na dalsze wychowanie na dwór Karola Młota, władcy państwa Franków. Chrodegang został jego prywatnym sekretarzem, później ministrem, a w 737 roku - premierem. Mimo zaszczytnych funkcji prowadził życie pobożne i ascetyczne. Nosił włosienicę, pościł, a wielu ubogich uzależniło swój byt wyłącznie od jego jałmużny. Chrodegang zastąpił także jako kontynuator myśli św. Benedykta i propagator życia wspólnego wśród duchowieństwa. Tradycja podaje, że był mężczyzną przystojnym, uprzejmym, troskliwie opiekującym się najuboższymi. Wykazywał też duże zdolności językowe. Odegrał dużą rolę w życiu politycznym swojego kraju. Zmarł 6 marca 766 roku. Został pochowany w opactwie w Gorze, gdzie, według legendy, kochany był bardziej i goręcej niż gdziekolwiek indziej. **Modlitwa:** Boże, wypień z nas łaską swoją świętą wszelkie uczucia pychy, lekkomyślności i zbytku w staraniu o ciało, abyśmy troskliwi tylko o duszę, czystym sercem służyć Ci mogli.

bł. Radzim Gaudenty – 14 października

Radzim pochodził z książęcego czeskiego rodu Sławnikowiców. Urodził się między 960 a 970 r. Był przyrodnim bratem św. Wojciecha, być może nawet z nieślubnego łoża. Przeznaczony do stanu duchownego, stale przebywał w otoczeniu Wojciecha. Razem z nim wstąpił w 988 r. do benedyktynów na Awentynie. Tam otrzymał imię Gaudenty. W opactwie benedyktynów w Awentynie otrzymał też święcenia kapłańskie. Kiedy w roku 997 dowiedział się o wymordowaniu jego rodziny w Libicach przez możny ród Wrszowców, wraz ze św. Wojciechem zrezygnował z powrotu do Pragi i razem udali się do Polski. W Prusach Radzim był naocznym świadkiem męczeństwa św. Wojciecha. Brał udział w sprowadzeniu jego relikwii do Gniezna. Pozostał też na dworze Bolesława Chrobrego podobnie jak jego brat, Sobiesław. Pod koniec roku 997 lub w roku 998 powrócił jednak do Rzymu, biorąc udział w pertraktacjach o utworzenie metropolii w Polsce i w zabiegach o kanonizację Wójciecha. Według katalogu arcybiskupów gnieźnieńskich Radzim-Gaudenty zmarł w roku 1006. Współcześni historycy są skłonni tę datę przesunąć jednak na rok 1011. **Modlitwa:** Boże i Panie mój, racz łaskawie to sprawić, abyśmy za przykładem błogosławionego Radzima starali się Tobie służyć, wiernie przykazania Twe wypełniając, a tym samym na zbawienie wieczne sobie zasłużyli. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi, po wszystkie wieki wieków. Amen.

bł. Józefina - 22 października

Józefina urodziła się w 1747 r. w miejscowości Cambrai we Francji. Jako młoda dziewczyna wstąpiła do klarysek, by 1770 r. złożyć śluby. W 1791 r., w czasie rewolucji francuskiej, została zmuszona wraz z innymi siostrami przez ówczesne władze do opuszczenia klasztoru. Początkowo zatrzymała się u rodziców, a potem przeniosła do klasztoru urszulanek w Walencji, gdzie przebywała jej siostra, Maria Scholastyka. We Francji ustał terror rewolucyjny, wzmożyły się jednak prześladowania Kościoła, dlatego i urszulanki musiały opuścić swój klasztor. Od tej pory siostry ukryły się w prywatnych domach przyjaciół. Trwały jednak nadal poszukiwania i w październiku 1794 roku jedenaście urszulanek zostało uwięzionych w Valenciennes. Do samej egzekucji siostry chwaliły Boga - słowami *Te Deum* i litanii loretańskiej. Ścięto je gilotyną w dniach 17 i 23 października 1794 r. za nauczanie religii katolickiej. **Modlitwa:** Boże i Panie mój, racz łaskawie to sprawić, abyśmy za przykładem błogosławionego Józefiny starali się Tobie służyć, wiernie przykazania Twe wypełniając, a tym samym na zbawienie wieczne sobie zasłużyli. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi, po wszystkie wieki wieków. Amen.

św. Jan Leonardi – 10 października

Jan urodził się w Toskanii w 1541 r. Od dzieciństwa szukał samotności i oddawał się modlitwie i medytacjom. Początkowo zajmował się farmacją, ale porzucił to zajęcie, by w 1572 r. zostać kapłanem. Podjął się dzieła głoszenia Chrystusa dzieciom. Zebrał wokół siebie grupę świeckich, wraz z którymi pracował w szpitalach i więzieniach. W 1574 r. założył Kongregację Kleryków Matki Bożej i nadał jej regułę. Początkowo powziął zamiar poświęcenia się misjom zagranicznym, skoro jednak św. Filip Nereusz oznajmił, że zgromadzenie jego przeznaczyła Opatrzność dla Włoch, porzucił myśl pierwotną i postanowił wychowywać przyszłych misjonarzy w kraju. Jan zmarł w Rzymie w 1609 r. **Modlitwa:** Boże i Panie mój, spraw miłościwie za przyczyną świętego Jana, ażeby życie nasze było doskonałe, całe dla Ciebie, a tym samym abyśmy wiernie wykonywali powinności stanu naszego, do którego nas powołałeś. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na Ziemi. Amen.